

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 30 Maiu st. v.

Turburările din Budapesta se urmează.

Începute de „floarea națiunii“, de studenții dela universitate, ele sînt continuate de desmoșteniții capitalei, și sînt mulți desmoșteniți în capitala regatului ungar.

Dacă ne întrebăm, de ce au pornit studenții gălăgia și de ce 'i-au lăsat în urmă pe alții s'o continue, ni-e preste puțin să găsim o explicațiune rezonabilă.

Era indignațiunea patriotică ceea-ce 'i-a împins înainte și nu 'i lăsa firea să se liniștească până-ce nu 'i-se da „națiunii“ satisfacțiunea cuvenită.

Prea bine! Nu scim însă când și cum li s'a dat satisfacțiunea de 'i vedem ajunși deodată oameni cu minte.

A curs sânge, a murit un om, și când au vădut sângele, când au simțit, că lucrul poate să devină serios, sgomotoșii patrioți s'au făcut foarte înțelepți. Le place să strige, să insulte, să pună efigia unuia dintre fruntașii Casei domniitoare în felinar, toate aceste însă numai câtă vreme știu, că nu li se poate întempla nimic, că-și fac treburile sub ocrotirea poliției. Îndată-ce guvernul voiesce să-i pună la resoane, ei își caută de pielea lor.

Că așa este, aceasta o sciam noi de mult; abia acum însă lucrul este adeverit prin fapte.

Știu și studenții maghiari să fie oameni rezonabili și să-și caute de treburile lor, și dacă nu sînt totdeauna așa, vina cade numai asupra celor ce-i împing la manifestațiuni nesocotite, prin care se compromit ei și lovesc în buna reputațiune a neamului lor.

Bine au făcut dar' atunci, când au încetat cu gălăgia; cu atât mai rău e însă că au început-o, fără-ca să-și fi dat seamă despre rezultatele, la care vor pute ajunge cu ea.

Resultatul a fost punerea în mișcare a masselor de desmoșteniți, care nu-și fac

cheful, ci iau în serios mișcările de stradă și țin la urma urmelor piept și cu baioneta și cu glonțul.

Că nu va eși deocamdată nimic grav din aceste mișcări, aceasta o scie ori-și-cine. E însă destul ceea-ce a fost până acum.

Domnul Tisza, care a încurajat manifestațiunile prin enunțările ce făcuse în dietă și prin oficiosul seu „Pester Lloyd“, care visa la revoluțiune, în urmă 'și-a spălat mâinile, declarând, că va da poliției ordine să-i cruțe pe tumultuanți.

'I-a și cruțat poliția, dar' s'a cerut intervenirea armatei, care nu cruță, fiindcă are datoria de a tăia în carne vie, când vorba e de menținerea ordinii publice.

Aceeași armată dar', contra căreia s'au făcut manifestațiunile, tot ea intervine pentru menținerea ordinii publice.]

Așa de sigur că nu se lucrează pentru înlăturarea diferendelor ce există între „națiune“ și armată, între tricolorul roșu-alb-verde și bicolorul negru-galben.

Trebue să se producă pretutindenea impresiunea, că actualul guvern al Ungariei nu are destulă autoritate, pentru-ca să mențină el însuși ordinea publică, ci trebue să se razime pe baionete.

A cui cauză se servește prin aceasta?

De sigur nu a „națiunii“, nu a liberalismului, nu a constituționalității, ci a reacțiunii.

În timpul celor din urmă șeci ani cabinetul Tisza a pregătit spiritele pentru reacțiune, luându-ne încetul cu încetul toate iluziunile, pe care ni le făcusem despre constituționalism, ear' acum, după-ce sîntem cu toții sătui de „libertate“, vine și ne arată, că constituționalismul mai e și impotent.

Ajutorul de stat.

Sinodul archiepiscopial din Sibiu a hotărît în sesiunea de estimp, ca actele privitoare la cestiunea ajutorului de stat să fie trecute la biroul congresului. Dacă dar' Înalț Preasfinția Sa Părintele Metropolit va crede, că este oportun să execute această hotărîre, congresul ce se va în-

truni preste câteva zile va discuta din nou această cestiune atât de mult discutată.

Nu știu cum va fi chibzuit preavrednicul nostru cap bisericesc; eu însă țin să-mi împlinesc datoria de a da acum, în ajunul întrunirii congresului, lămuririle pe care le pot.

Nu voiu cerea începuturile conflictului ce s'a produs între guvern și consistor în cestiunea aceasta, nici voiu arăta peripețiile, prin care a trecut cestiunea, ci mă voiu mărgini la punerea în evidență a faptelor, pe care le cunosc din propria mea intuițiune, ca membru al sinodului. Cât pentru cele petrecute mai înainte de a fi intrat eu în sinod, nu mă simt chemat a mă pronunța, nici 'mi-se cuvine a stărui, ca alții să-și facă datoria.

S'a dat adese-ori expresiune presupunerii, că conflictul acesta a fost provocat de chiar Înalț Preasfinția Sa Părintele Metropolit Miron. Eu sînt convins, că așa este. Nu îmi voiu da însă silința de a mai convinge și pe alții, ci voiu expune numai experiențele, pe care le-am făcut în timpul cât am fost dator a căuta să mă lămuresc asupra afacerilor bisericesci, ca să mă pot pronunța în cunoștință de cauză asupra lor.

Înalț Preasfinția Sa nu s'a urcat în scaunul metropolitan în virtutea încrederii, de care se bucura la obștia creștinească, dela care a primit un vot de neîncredere, ci în urma unui conflict iscat între biserică și guvern, care nu a voit să propună Coroanei aprobarea unei mai bune alegeri făcute de congres.

Ajuns dar' pe scaunul metropolitan în urma unui conflict, Înalț Preasfinția Sa nici nu se poate susține decât prin conflicte, și în ziua, când vom fi ajuns a vedea în fruntea țerii un guvern dispus a ține seamă de dorințele legitime ale Românilor de confesiunea gr.-or., în acea zi Metropolitul Miron este cel puțin un om de prisos.

Necesar, cerut de situațiune este numai câtă vreme există conflicte între biserică și guvern, între Români și Maghiari.

Aceasta o scie Înalț Preasfinția Sa și de aceea chiar sentimentul de conservare îl mîna să provoace conflicte, să le perpetueze și să le accentueze mereu, căci numai așa se poate menține în o pozițiune, pentru care nu are nici cuvenită pregătire, nici cea mai puțină vocațiune. Nu știu ca vre-odată acest cap bisericesc

singur în felul seu să fi dat mîna de ajutor pentru resolvarea vre-unui conflict, m'am convins însă, că scie să aște spiritele și să provoace conflicte, fie direct, fie prin agenți provocători.

În prima sesiune sinodală, la care am luat parte, am fost surprins de mulțimea hotărîrilor sinodale neexecutate. Cercetînd apoi mai cu dinadins, m'am convins, că este un plan oare-care în această neexecutare a hotărîrilor.

Când e vorba de aședămintele de învățămînt, de pozițiunea învățătorilor și a preoților, de îmbunătățiri culturale, de autonomia bisericească, în genere de cestiuni, în care vederile noastre se deosebesc de ale guvernului, sinodul hotărăsece, ear' consistorul nu execută.

Ar trebui să aibă cineva îndrăzneala de a afirma, că spun un neadevăr, când o spun aceasta, pentru-ca să mai intru în amănunte. Deocamdată mă mărginesc a reaminti hotărîrile luate în ceea-ce privește biblioteca rămasă de Șaguna, zidirea seminarului, ajutorarea scolilor, scutirea învățătorilor față cu exagerările guvernului în ceea-ce privește limba maghiară, înființarea unei foi pedagogice și altele multe.

Că Metropolitul Miron lasă sinodul să hotărăască, pentru-ca să-și facă față cu guvernul merite din neexecutarea hotărîrilor, acesta e un lucru atât de învederat, încât trebue să fie gîgăuț acela, care nu-l înțelege. Îl scim cu toții; vorba e numai, că nu cu toții avem dispozițiunea de a-l și spune fără de încuviu.

Nu e însă numai atât.

Ca membru al sinodului foarte în curînd m'am convins, că Metropolitul nu numai profită de buna credință a sinodului, ci și face abus de ea. El este acela, care provoacă discuțiunile și împinge la hotărîri, pe care nu are să le execute.

Fie direct, într'un mod foarte confidențial, fie prin mijlocitorii, de care dispune, ni se plînge mereu, că îi este grozav de grea pozițiunea față cu guvernul, ne comunică acte rezervate, ne împărtășește taine oficiale și stăruie cuprîns de adîncă mîhnire părintească, ca biserica să se opună, să apere interesele sale, să-l spriginească cu toată hotărîrea. Eară când nu merge altfel, se ține căte o conferință secretă, în care nimeni nu poate să-l întreacă pe Metropolit în zelul pentru susținerea drepturilor bisericii.

Foiața „Tribunei“.

Expoziția dela „Intim Club“ în București.

București, 27 Maiu v.

A face dare de seamă despre o expoziție, unde aproape totul este expus ce se poate număra lucru de pictură și sculptură aici în capitala României — este lucru greu. Și mai ales este greu, când omul trebe să se mărginească numai la un scurt foileton, când spațiul nu-l lasă a scrie tot ce a vădut, toate acele impresii, pe care 'i-le-a făcut o singură oară, dar' oară bogată!

Și 'mi-se îngreunează mie scrierea acestei dări de seamă și prin aceea, că trebuind să scriu despre operele unor mîestri iubii cum sînt d-nii Mirea, Georgescu etc., ușor pot fi bînuie, că poate voi fi preocupat de iubirea ce trebe să o avem toți noi Români către acei oameni, cari ne-au creat arta română, admirată și de străini, și așa voi fi prea pîrtinitor, nu destul de just.

Cred însă, că ori-și-cine în locul meu, după-ce a vădut această expoziție, va fi tot așa de mulțumit cum sînt eu acum, și dacă ar scrie vorbe de laudă, nimeni cu nici un rău nu-l poate bănuie, căci a simțit ceea-ce a scris.

Despre asta se poate convinge ori-și-cine, dacă a urmărit pas cu pas progresul nostru pe ărenul artelor.

— Pînză vie, peatră care suride, — îmi dicea dl Mirescu, simpaticul matematic din capitală, pe care îl întălnisem la expoziție, vădînd compozițiile talentaților nostri artiști.

Și când aceste opere au încălzit și pe un matematic, atunci de ce să nu fiu eu încîntat?!

Nu vă voiu obosi însă cu impresii, vă voiu scrie fapte. Întrucît se poate, mă voiu încerca a vă scrie despre cele mai însemnate opere ale expoziției.

A face pictură prin vorbe, greu lucru, însă imaginația cetitorilor cred că va înlocui aceea, ce peana mea n'a putut descrie.

Trei artiști sînt mai deosebit reprezentați în această expoziție: d-nii Mirea, N. Grigorescu, ca pictori și dl Georgescu ca sculptor.

Dintre tablourile cele mai remarcabile ale d-lui Mirea putem însemna „O păstoriță dela Câmpulung“ și „Atacul dela Grivița“.

Operile d-lui Mirea sînt cu mult mai cunoscut, decât să fie aci la locu 'i-a-i face vre-un elogi despre arta d-sale.

„O păstoriță dela Câmpulung“ ne reprezintă o gingașă țerîncuță, cum în timpul primăverii rătăcește prin crânguri însoțită numai de oița sa, care până-ce stăpîna culege flori, ea pasce în liniște. Fața fetei e pe cât se poate de naturală, trup fraged încă, nisce ochi albaștri ca florile albastre de prin giurul ei, privire blîndă, nevinovată și cu un cuvînt toată lucrarea un lucru de artă, o inspirație de adeverat mîestru.

„Atacul dela Grivița“ ne reprezintă una dintre acele îngrozitoare scene, prin cari au trecut vitejii nostri soldați și din cari au eșit cu fruntea încoronată de isbîndă.

Tabloul este oribila înfățișare a acelei părți din bătălie, unde oamenii toți sînt învîlmășiți, nu se mai aude nici comandă, nu se mai vede nici comandant, tot insul se apără până unde se poate întinde baioneta sa; din fumul gros în care sînt învîlmășiți luptătorii, numai un singur vîntător se vede, cum plecat din spate, cu pușca la sold, pășesece înainte, dus de a isbîndei sete, de acea grozavă ferbințeală, în care omul nu se mai teme de moarte. Jos la picioarele lui tovarășul seu cu capul sdrobot, lîngă el un Turc, prețul morții Românului; din fumul gros ici colo se vede căte o parte din trupul vre-unui soldat . . . căte un cap de dorobanț, ori umărul vre-unui vîntător.

Se mai pot vedea dela creatorul „Vîrfului cu dor“ mai multe portrete și „Studiuri de portrete“, lucrate toate cu acea mîiestrie și artă, care îl caracterizează pe dl Mirea.

Un alt artist, pictor în toată puterea cuvîntului, este dl N. Grigorescu.

„Un tîrg în Moldova“ (propr. d-lui Lahovary) este admirabil, care 'i-ar face fală ori-cărui pictor cu nume european. În fața tabloului vedem un biet țeran cu nevasta sa, care își adusese și el la tîrg vaca cu vițelul, poate unica sa avere . . . Ce nu fac vremurile grele! . . . Lîngă

el trei Ovrei, tipuri rafinate de preocupări . . . Unul îl ține de mîncă și vede că-i vorbește pentru a-l îndupleca a vinde vaca mai ieftin, cum o cere el . . . Țeranul s'o fi gîndind ce să facă: acasă îl pun pe foc pentru bani și cine scie, dacă va căpeta un cumpărător, care să-i plătească mai bine. Ear' nevastă-sa stă cu mîna la gură și va fi oftînd cu durere, că acum se va despărți de vaca ei, care 'i-a nutrit copiii și toată casa . . . Se uită cu atîta durere . . . Ceialalt doi Ovrei încă stau împregiurul țeranului și par a se gîndi la aceea: de s'ar duce acela să rămână pe mîna lor . . . Nițel mai departe, la dreapta de acești oameni, este o femeie cu galițe. Un Ovreu a și apucat-o la tîrguială. Se învîrte prelîngă ea, îi caută gîsele și rațele și par'că 'și-a făcut socoteala: de a-i lua cu preț mic nisce gîșce grase . . . Ear' țerăna, prostănacă cum e, se vede că nu ar fi străină nici ea de tîrg . . . La stînga stă un ciobănel, băiat de vre-o 12—13 ani frumușel, și-ți dă a crede, că este un viitor voinic. Prelîngă el oile sale ostenite, de cari poate că astăzi se va despărți . . . El poate scie asta, căci se uită cu nisce ochi cam strașnici spre Ovreei din apropierea lui. Încolo ceealaltă parte a tîrgului. Privirea noastră se perde prin învîlmășeală, prin ceata numeroasă de oameni, preste cari abia străbate privirea noastră. Un tablou, ce nu lasă nimic de dorit!

Nu mai puțin pitoresc este „Spre seară“ (propr. d-lui A. Carp.) Picioarele unui deal, cari sînt udate de un lac. Amurgul serii se întinde

Urmează apoi discuțiunile și se iau cele mai frumoase hotărâri, pentru-ca Metropolitul se-i poată dice și guvernului: „Eată cât de grea îmi este pozițiunea față cu acești răsvrători, dară eu nu am să execut.“

Într-una din ședințele sinodului dl Dr. Nicolae Pop, unul din cei mai inofensivi oameni, face propunerea curat revoluționară, ca consistorul să disciplineze pe învățătorii, care vor fi primit premii pentru progrese făcute cu elevii în studiul limbei maghiare. Dl Dr. Nicolae Pop e un profesor distins și om inteligent, nu are însă datoria de a pute să apreteze importanța unei asemenea hotărâri, și de aceea nici că i-se poate face vre-o imputare, pentru-că a propus-o. E însă dator Metropolitul să o apreteze, e dator referentul scolar, atunci întru fericeire pomenitul Anania Trombițaș: Metropolitul însă zimbesce mulțumit, ear' revisorul scolar e încântat.

Propunerea trece fără discuțiune la comisiunea scolară, ear' comisiunea, având în vedere, că sinodul nu poate pedepsi ceea-ce guvernul premiază, hotărăsece a stărui, ca sinodul să primească fără discuțiune propunerea de a însărcina sinodul să cerceteze, dacă învățătorii, care primesc premii, nu cumva neglijează celelalte obiecte de învățământ. Singur aceasta e dreptul unei biserici, care nu vrea să intre în conflict cu guvernul.

Sinodul primește această hotărâre fără discuțiune. Singur referentul scolar vrea să vorbească și merge chiar mai departe ca dl Dr. Pop, însă i-se taie vorba și sinodul trece mai departe la ordinea zilei.

Cu toate aceste două zile în urmă „Pester Lloyd“ comunică un raport, în care se spune, că au fost discuțiuni foarte înverșunate în sinod, că pozițiunea Metropolitului e foarte grea și că propunerea d-lui Dr. Pop a fost primită.

Ar și fi fost discuțiuni, ar și fi fost primită propunerea, dacă nu s'ar fi găsit în sinod câțiva oameni, care au înțeles ce vrea Părintele Metropolit.

Gălăgie voia, prostii voia să-i facem; dar' a trecut timpul, când oamenii cum se cade pot să fie puși în serviciul unei cauze rele. — Treaba aceasta s'o ceară Metropolitul dela oamenii, pe care îi ține legați, cum, — asta mai bine o scie.

După experiențele făcute în prima sesiune, la care am luat parte, nu mai puteam ave nici o îndoială asupra scopului ce urmărirea înalt Preasfinția Sa prin convocarea sinodului în sesiune extraordinară, ca să se pronunțe din nou în o cestiune, în care de atâte-ori se pronunțase.

În mai multe rânduri sinodul hotărâse, că nu primesce ajutorul de stat în condițiunile, în care îl oferia guvernul, și însărcinase consistorul a face în acest sens o reprezentațiune la guvern și a trimite o deputațiune la Tron în cazul, când această reprezentațiune ar rămâne zadarnică.

După trăgănări de mai mulți ani reprezentațiunea, în sfârșit, s'a făcut, și deputațiunea, condusă de vicarul arhiepiscopesc, s'a dus la Viena și a fost primită de Maiestatea Sa Împăratul și Regele nostru constituțional, care a însărcinat-o să ne spună, că pe cât atîrnă de Maiestatea Sa, dorințele ni se vor împlini.

Atât ne era destul, pentru-ca să scim, că numai cu ministrul responsabil avem a ne lupta, și să înțelegem, de ce Metropolitul nu a condus-o el însuși deputațiunea și de ce ministrul a pus patru mii de floreni la dispozițiunea Metropolitului, ear' distribuirea restului de 20,000 fl. a rezervat-o pentru sine.

Aceasta era situațiunea acum un an, când Părintele Metropolit ne-a convocat în sesiune extraordinară.

Alternativa era clară: ori ne abăteam dela hotărârile de mai nainte, și atunci Metropolitul îi prezenta guvernului această nouă hotărâre a noastră drept o dovadă despre influența sa; ori mențineam hotărârile de mai nainte, și atunci își făcea un merit din neexecutarea hotărârii.

Trebuia dar' să luăm o hotărâre, care se poate executa chiar și fără de concursul Metropolitului.

Așa ar fi trebuit să facem, și voiu arăta, cum au venit lucrările de n'am făcut așa.

Ioan Slavici.

Revistă politică.

Sibiu, 30 Maiu st. v.

Comandantul de corp bar. Edelsheim-Gyulai a fost la Viena, unde a convenit cu ministrul comun de războiu contele Bylandt-Reith și a fost primit și în audiență privată decătră Maiestatea Sa. Călătoria supremului comandant din Ungaria la Viena se aduce în strînsă legătură cu evenimentele politice din Ungaria. În cercurile normative din Viena se vorbește despre aceasta următoarele lucruri: În răspunsul său la interelațiunea deputatului Ugron în privința incidentului dela monumentul lui Hentzi, ministrul-president Tisza — precum se scie — a declarat, că procedura generalului Janski a fost incorectă și lipsită de tact. În același răspuns dl Tisza a mai adăus, că vederile, pe care le-a exprimat el despre întreaga această afacere, corespund și vederilor hotărîtoarelor cercuri militare, începînd dela cel mai înalt loc până jos la cele mai inferioare cercuri. După aceste nimeni nu se mai putea îndoi, că condamnarea exprimată în contra generalului Janski corespunde vederilor supremelor cercuri ale armatei. Acum toți se întrebau, dacă Tisza din partea acelor cercuri a și fost autorizat să se declare astfel. Se afirmă, că dl Tisza de aceea a făcut în parlament o asemenea declarare, pentru-că împărțînd el mai nainte răspunsul său baronului Edelsheim-Gyulai, acesta n'ar fi avut nimic în contra lui.

E greu a constata adevărul acestor comunicări, și cu toate că se vorbește, că și-când ministrul-president Tisza numai basat pe aprobarea baronului Edelsheim-Gyulai a accentuat, că vederile lui le împărtășesc și cele mai înalte autorități militare, situația dlui Tisza devine din ce în ce mai penibilă, și se pare că autograful împărătesc l-a făcut aproape imposibil a mai sta în fruntea unui guvern. Cele-ce se vorbește prin Viena rămân vorbe cu atât mai virtos, că până acum n'a eșit încă nimic în publicitate despre scopul și rezultatul călătoriei comandantului de corp la Viena.

Într-aceste în Budapesta „politica de stradă“ se continuă cu o înverșunare extraordinară; miliția a trebuit să intervină și capetele sparte, nasurile crepate, picioarele și mâinile frante sînt cele mai mici nenorociri, care rezultă din „demonstrațiunile“ devenite deja „turburări“ formale. Nu vor ridica aceste „turburări“ nici odată prestigiul și vața Ungariei, ci din nou se adevărește, că Maghiarii șovinisti sînt aceia, care compromit întreaga monarhie în afară. Eată ce i-se comunică din Cracovia diarlui „Neues Wiener Tagblatt“: Oficioasele organe rusesci ca „Novoie Vremia“, „St. Peterburgskii Vedomosti“, „Vilenski Vestnik“, „Varșavski Dnevnik“, „Kievlianin“ etc. se ocupă de demonstrațiunile din Budapesta în primii articoli separați și-i exprimă speranța, că Rusia nu va mai ave trebuința de a mai opera cu armele în contra Austro-Ungariei. „Novoie Vremia“ în considerarea raporturilor din Austro-Ungaria provoacă chiar pe statele balcanice să se alieze într-o alianță vamală în contra Austro-Ungariei și să se alieze mai strîns de România și Rusia.

În Rusia începe să se propage idea unei alianțe cu Franța. Un diar panslavist găsește, că acum e timpul cel mai potrivit pentru o asemenea alianță: „Prietenia Germaniei o cunoaștem deja. Interesele Franței se potrivesc pe deplin cu ale noastre, și mai curînd sau mai tîrziu ne vom căi, că am scăpat atâtea momente favorabile pentru o apropiere“. Ceea-ce spune diarlul panslavist de sigur nu e nou. Întrebarea e numai, dacă idea poate să ajungă la realizare și dacă alianța ar fi durabilă. Rusia e prea mult absorbită de Peninsula-Balcanică și de Asia centrală, pentru a pute să aibă mare influență în jocul puterilor din centrul și Apusul Europei. Și pentru aceasta, chiar dacă idea unei alianțe între Rusia și Franța ar ajunge la realizare, alianța n'ar pute să dureze mult.

„Budapester Tagblatt“ primește dela o înaltă persoană diplomatică din Berlin o scrisoare, pe care, în vederea interesantului obiect ce-l tratează, o reproducem la acest loc în tot cuprinsul ei.

„Turburările din Orient — începe corespondentul — se par a nu mai ave nici un sfîrșit. Drama grecească, sau mai bine dis, comedia grecească a trecut; cu toate aceste, ca de variațiune, dracul ear' și-a vîrit mâinile în Bulgaria. Bulgaria doarece să fie un regat suveran! Aceasta e parola și după culise stă sîtos de fapte bravul principe Alexandru. Cel dintîiu *fait accompli* a succes, aldoilea o să succedă numai, cu toate că sabia Țarului atîrnă asupra capului viitorului rege bulgăresc întocmai ca o sabie a lui Damocle. Toate statele au o atitudine pasivă, și unica pedecă zace în Petersburg. Astfel numai un mijloc există pentru ajungerea mult doritului scop, anume — împăcarea *à tout prix* a Bulgariei cu Rusia. Să se pună podul aurit dela Sofia la Petersburg și opera va lăuda măestrul.

„În strîmtoarea sa vicleanul principe s'a adresat cătră tatăl său, cătră principele de Hessen, ca acesta să-i oblescă calea spre Petersburg. Tatăl a luat asupra-și această misiune, dar' ea n'a succes, deoarece la o depeșă discretă a sosit din Rusia un răspuns negativ tot atât de indiscret. Cu toate aceste tatăl lucră fără sfială mai departe; ce nu face un tată, când se tractează de fericirea desmerdatului său fiu. „Cherchez la femme“ și moșneagul căută și-și află o principesă europeană, care se pretindea a fi în stare să execieze oare-care influență la curtea din Petersburg, care putea să aibă milă de bătrînețele tatălui și poate să de tînerțele fiului.

„A urmat un schimb de depeș, influența ei a succes a înmoia pe mînosul Țar și călătoria d-lui de Giers la Franzensbad — se amână. Puternica principesă telegrafează la Petersburg dorințele principelui din Bulgaria. Depeșă e foarte importantă și unei indiscreții se poate mulțumi, dacă aici cunosc cuprinsul aceleia. Cele mai importante pasaje sunau: „Raportatele între Rusia și Bulgaria să se reguleze și să se hotărească în înțelegere

comună. Încheierea unei convențiuni militare ar fi de lipsă. Bulgaria ar dori, să fie un regat suveran, și atunci principele Alexandru ar fi inclinat a jertfi pe ministrul Karavelov, devenit atât de neplăcut în Petersburg“.

„Acesta e cuprinsul esențial al cunoscutei depeș. Asupra acestor puncte se consultază acum în Rusia și până acum — după-cum scim noi aici — încă nu a urmat nici un răspuns. Se pare însă, că împregiurările au devenit cu mult mai favorabile și poate că la toamnă vom auzi de un rezultat — din Sofia“.

Despre criza ministerială din Anglia circulă fama, că regina a acceptat propunerea dlui Gladstone pentru disolvarea parlamentului, termenul disolvării însă nu e încă fixat.

Demonstrațiunile din Budapesta.

Cu toate că vice-căpitanul suprem Pekáry a dispus afișarea unei publicațiuni, în care publicul a fost provocat să se abțină dela orice fel de demonstrațiune sau adunare pe strade, amenințînd la cas contrar cu cea mai energică intervenire a puterii armate, demonstrațiunile tot au avut continuare și în seara de 9 Iunie. Spre restabilirea ordinii au fost recurate 10 batalioane de infanterie și un regiment întreg de husari. Ce e drept ordinea a fost în scurtă vreme restabilită și stradele curățite de excedenți, dar' o mulțime de persoane au fost rănite de baionetele și săbiile militarilor, și cu deosebire trei indiviți au primit rane foarte periculoase. Ear' pe bulevardul museului și în strada Kerepes s'au desfășurat scenele cele mai turbulente. Deja la oarele 7 seara aceste strade erau ocupate de o mulțime de oameni, din clasa cea mai de jos. După 7, pe timpul când lucrătorii de regulă părăsesc munca zilei, mulțimea creșcă atât de tare, încât umplu stradele. Mulți se opriră numai de curioși. Din când în când se auzia, câte un „éljen!“ câte un „Abzug!“ și câte o fluierătură. Pe timpul acesta ceru vice-căpitanul Pekáry intervenirea miliției. Înainte de oarele 8 sosi un batalion de infanterie din regimentul 86 cu maiorul Kukovetz, unul din regimentul 68 cu locotenentul Kunz și un escadron de husari cu căpitanul Sturz precum și 2 companii de infanterie din regimentul 32 cu maiorul Oelmayer. Aceste trupe fură postate la punctele principale unde se aflau excedenții și apoi se începu evacuarea stradelor. Căpitanul Chudy călare însoțit de un cornist provocă mulțimea să se depărteze în liniște în timpul, până când vor fi date trei semnale cu trîmbița. Cornistul suflă semnalele în intervale de câte 2 minute, dar' excedenții nici grije nu avură să se retragă. Numai unii din cei de față, cari numai din curiositate se opriseră în loc, își căutară de cale după provocarea căpitanului, ear' restul primi cu sberături desprețuitoare provocarea. Acum se comandase soldaților „asalt!“ Cu baioneta infaptă înaintă infanteria spre excedenți și îi alungă din stradă afară, închidînd apoi strada cu un cordon. Husarii în același timp alungară masele adunate pe bulevardul museului și bulevardul Carol. Se înțelege, că la acest asalt o mulțime de indiviți au fost răniți și mulți arestați. Un om tînăr a aruncat o peatră și a lovit pe un husar, încât mai l'a orbit de pe cal. În retragere prin stradele laterale excedenții au spart o mulțime de lampe și ferestri. Mai greu răniți sînt: un culegător de litere cu numele Petrák, care este străpuns prin piept de o baionetă. Respectivul este în pericol de moarte. Un oficial civil dela poliție cu numele Potoczky a primit o rană gravă la cap și un sodal cu numele Koncsek o tăietură gravă de sabie în față.

Doi husari au cădut cu caii pe pordoseala de asfalt și au suferit contuziuni grave. Răniri mai ușoare au obvenit o mulțime.

Tot cam în est-mod a decurs și evacuarea celorlalte puncte, unde s'au adunat excedenții. Ordinea a fost restabilită deplin pe la oarele 11 seara.

Cu privire la individul, care a fost omorît când cu demonstrațiunile din zilele precedente, s'a constatat, că a fost un sodal cu numele Braunsteiner și că a fost rănit de un constabil călare.

Un act de brutalitate s'a comis în seara aceasta în strada Andrassy, cea mai principală stradă din Budapesta. Aici a fost atacat un constabil în mod brutal decătră excedenți. Un negustor, care are prăvălia chiar în acel loc, l'a primit în prăvălie, pentru-ca să scape pe bietul om de brutalitățile mulțimii. Acest act human a avut acel efect, că tumultuanții au spart toate ferestrele prăvăliei (27 de gheamuri) și au aruncat o droaie de cărămizi în interiorul prăvăliei cauzînd proprietarului daune simțitoare.

preste arbori, lac și arbustii după marginea lui... Pe cer o roșeață crescîndă...

Tot așa de nimerit este „Interiorul de pădure.“ Giur împregiur arbori seculari, prin mijlocul lor curge un rîuleț, peste care mai mulți arbori scorburoși, în cruci și curmeziș, căduți acolo de bătrînețe.

„Vedeta de călărași“ asemenea este un tablou bine lucrat. Doi călărași călare al treilea va fi pe jos colo în depărtare, încotro privesc tovarășii sei, și unde se vede un mic punct, care ne inspiră bănuiala, că acum acest călăraș se apropie încetul cu încetul de tabăra dușmană, de care călare nu se puteau apropia.

Ceialalți artiști de a doua mână sînt dnii I. Andreescu, care are un peisagiu de oareșicare valoare: „O vedere împregiurul unui oraș“, — I. Alpar — „Efect de iarnă“, (dimineța) „Măgura dela Odobesci“, și un tînăr artist, care promite mult, fiind încă elev al scoalei de belearte și totuși îl vedem figurînd la o expoziție, unde putem vedea opuri de mari valori. Acest tînăr este dl Vermont, din mîna cărui vedem „O Țigancă“ făcută cu mare artă, „un cap de bătrîn“ și mai multe peisage.

Mai un tablou de valoare: „Un bătrîn“, lucrat de Emilia (dna V. C.) Nu sciu cine se ascunde sub acest nume, atât sciu, că opul arătat de această anonimă, este un op de mare valoare. Un om bătrîn, cu figura blîndă, cu un aer de om ostenit de viață, răzimat cu mâinile de un băț, ședea pe un scaun, cu o privire dusă,

cine scie ce departe, napoi în trecutul său, când a fost și el tînăr.

La „aquarele“ mai mult și mai bine este reprezentat dl I. Georgescu.

Dintre sculptori distingem pe dl I. Georgescu, dela care vedem „Săgetătorul“, un cap de operă, lucrat cu atîta măiestrie, încât te miri privindu-l mai deamîneul.

Tot dela dl Georgescu mai vedem bustul M. S. Regelui, de marmură, al d-lui V. Alexandri, al lui Obdenaru și al lui Mateiu Basarab și Vasile Lupul.

Busturi lucrate toate cu o distinsă artă. Dela dl Jolnay bustul răposatului fabulist Gr. Alexandrescu și altele.

„Italiana“ (reproducțiune în marmură după Carpeax) a d-lui Molinarty este admirată de mulți vizitatori. O marmură, care în adevăr ride.

Mai sînt, se înțelege, și alte opere, demne de vîdut; spațiul nu-mi permite însă a mă ocupa de toate.

Termin cu aceea, că dic: trebuie să simțim mare bucurie noi Românii, vîdînd osteneala și zelul ce-și dau artiștii nostri în dezvoltarea și formarea artei române, în a forma gustul publicului cu arangearea expoziției.

Și bucuria trebuie să ne fie cu atât mai mare, cu cât un artist îmi spunea, că din banii ce se vor aduna dela expoziție, o parte se va întrebuința pentru a scoate fotografiile celor mai însemnate opere de artă.

Ioan Russu.

Procesul „Junilor“.

Înaintea judecătoriei de cerc din Braşov.

Reproducem după „Gazeta Transilvaniei“ pertractarea în contra „Junilor“ din Braşov pentru pretinsa demonstrare în contra statului:

Interogatorul fiind făcut din săptămâna trecută, la pertractarea de alaltăieri mai fu întrebat un tiner, care mărturisă că, într'adevăr, că între alte mai multe colorii ce le-a purtat cu ocaziunea sărbătorilor Pascilor au fost și colorile roşu, galben, vinet. Finindu-se astfel interogatorul, vorbeşte:

V.-procurorul Bock, care dice, că purtând colorile unei țeri vecine, nu tocmai prietenoasă cu țeara noastră, „Junii“ au făcut demonstrații în contra statului; a purta colorii străine e crimă, care la noi se pedepsește după legi mai blânde ca în alte state. Considerând, că tinerii au fost admoniați să nu poarte, însă fără rezultat, propune pedeapsa „foarte ușoară“ de 8 zile arest și 50 fl. amendă pentru cei mai mici de 20 de ani, ear' pentru cei mai mari, și deci „mai cumini“, 10 zile arest și 80 fl. amendă.

Apărătorul, adv. Ioan Lengeru: Causa e neimportantă — stând înaintea unui for mic și înaintea unui singur judecător — dar' e delicată; omul cugetător trebuie să vadă, să nu ofenseze conștiința dreptății publice; să bage de seamă, că judecătoria se nu se compromită, dând o sentință nebasată. Citând lege și paragrafi, neagă competența judelei. Nici o lege nu opresce colorile purtate numai ele de ele, ci numai la flămuri și insignii. Colorile singure nu formează încă insignie, deci nu stau sub lege. Colorile s'au purtat ca podoabă poate de sute de ani cu ocazia sărbătorilor acestora, dar' nu ca demonstrație. Tinerii n'au tăgăduit, că au purtat colorile și nici n'ar fi de lipsă, căci de ar fi ele de ele dușmane, ar trebui să închidă mai întâiu pe cei-ce le fabrică și le vînd. . . Ceteșce ordinațiunile ministeriale din 1874 și cea mai nouă, și în ele nici vorbă nu-i de colorii; ear' prin art. de lege XXI dela 1848 se opresc insignii străine la festivități publice oficiale. Petrecerea aceasta a fost privată și așa se puteau purta ori-ce colorii. Dar' nici că le putea osândi ministrul colorile roșu-galbin-vinet, colorii sub cari au luptat Bethlen, Rákoczy, Batorscii, Zapolia etc. . . Dacă colorile ar fi străine, nu ar apăre în marca țerii și n'ar fi colorile Budapestei; precum se folosește acolo, de ce se nu se folosească și aici; — cere achitarea.

V.-procurorul Bock: Nu vrea să vorbească multe; observă că aici poate fi periculos ceea-ce se face la Budapesta; nu-i dator să spună cauza, pentru care de altfel la Făgăraș s'a oprit orice altă coloare afară de roșu, alb, verde. Nu merge până la Zapolia etc. . . căci atunci statul avea alte probleme; susține propunerea sa și competența judelei.

Apărătorul, adv. Ioan Lengeru: Colorile nu sînt oprite; § XXI din 1848, ultimul alineat, dă naționalităților dreptul să aibă colorii. Sentința se aduce judecând nu pe baza ordinațiilor, ci pe baza legilor. Tinerii nici n'au fost întrebați, dacă sciu care stat are insignie roșu, galbin, vinet și totuși li-se impută demonstrație. Cere achitarea.

Sub-judele Dräxler: Nu vrea să vorbească de competență; el ia sentința, făcută gata de mai înainte, de pe măsură și o ceteșce:

Un tiner se absoalvă de ori-ce pedeapsă, dovedindu-se, că n'a purtat colorii, cauza unuia se lasă în suspens, ceilalți se pedepesc, pentru-că: au purtat colorile României, fiind avisați de oprirea lor; vina o recunoște toți, afară de patru, cari neagă aceasta și căroră li-se adeveresce prin poliști, că au purtat; au călcat ordinațiunea ministerială și au putut scii, că ale cui sînt colorile aceste, mai virtos, că umblă mult prin România, îl pedepsește (§ 36 art. XL, 1879) cu câte 2 zile arest și câte 10 fl. amendă eventual 3 zile arest, și speșele procesului.

Nefind mulțumiți nici v.-procurorul și nici acușății, și apărătorul lor, dl Lengeru, ambii insinuă recurs.

Eată numele junilor condamnați:

Din Suburbul Scheiu: 1. Ioan Russu, alias Ilinu-vetav; 2. Voina Mircan, armaș-mare; 3. Nicolae Florea, armaș-mic; 4. Ioan Stinghe, economul societății; 5. George I. Lupșan; 6. Ioan I. Mazere; 7. Nicolau N. Căpătină; 8. George Popovici; 9. Constantin Muntean; 10. Vasile Mircan; 11. George Muscal; 12. Nicolae Lupan; 13. Ioan Frigătoriu; 14. Ioan Măzgăreanu; 15. George Cocorandu; 16. Ioan Chiroiu; 17. Oprea Pitiș; 18. Radu Bărbieru; 19. Nicolae Vlăsceanu; 20. Radu Zamfir; 21. Stefan Gaitenariu; 22. Voina Zernoveanu; 23. George Thiu; 24. Radu Pervu; 25. Irimie Gonța; 26. George Stinghe; 27. Ioan Zernoveanu; 28. Dumitru Nedelcu;

(Surdu); 29. Stefan Chiroiu; 30. George Avrigeanu (Zorilă). — Mai înaintați în etate: 31. Nicolae Rășnoveanu; 32. Ioan Lupan; 33. Dumitru Purcărea; 34. Ioan Moroiuanu.

Din Braşovul-vechiu: 35. Sêrbu Gheorghe; 36. Ferar Dumitru; 37. Florea Gheorghe; 38. Petrișor Gheorghe; 39. Sêrbu Ilie; 40. Rusu Constantin; 41. Voina Ioan Gheorghe; 42. Chi-văraru Ioan; 43. Rășnoveanu Dumitru; 44. Rășnoveanu Gheorghe; 45. Ciojocar Ioan; 46. Tampa Gheorghe; 47. Ghimbășanu Constantin; 48. Puu Gheorghe. — Ardelean Nicolae nu s'a prezentat la pertractare; Stanciu Nicolae a fost achitat.

Cronică.

Ovațiuni pentru Archiducele Albrecht în Gratz. Archiducele Albrecht sosind în Gratz a fost primit la gară de o mulțime mare, care a adus ovațiuni entusiaste Alteței Sale.

Generalul bar. Edelsheim-Gyulai s'a reîntors din Viena în Budapesta în 9 l. c. n.

Numire. Ministrul reg. de agricultură, industrie și comerțu a numit pe locuitorul din Abrud Alexandru Țura de raportor agronomic permanent pentru Abrud.

Camera advocațială din Arad a primit în lista advocaților pe dl Dr. George Plopu, avocat în Arad.

Corpul învățătoresc din Poplaca invită la „Maialul“ tinerimei scolare de acolo, care se va ține Luni în 2 Iunie st. v. în „Dumbrăvița“. Începutul la 10 oare a. m. Fiind timpul nefavorabil, se amână pe Dumineca viitoare, 8 Iunie st. v.

În comuna Sisiesci se va serba în 20 l. c. sfințirea temeliei bisericii gr.-cat., pentru care serbare binemeritatul preot dl Dr. Vasile Lucaciu și senatul bisericesc al parohiei au distribuit invitări. Programul solemnităților ce se vor arangia ne dă să presupunem, că acea serbare va fi memorabilă pentru parohia gr.-cat. din Sisiesci.

Studentii dela universitatea din Pesta auînd că și studenții dela academia de drepturi din Raab demonstrează, au trimis acestora următoarea telegramă: „Fraților! Ne bucurăm de entuziasmul vostru! Devisa noastră, care trebuie să ne unească pe toți este: armată maghiară de sine stătătoare! Comilitonii dela universitatea din Budapesta“.

Și în Mișcolț demonstrațiuni. Precum i-se raportează lui „Pester Lloyd“, tinerimea gimnasială (!) din Mișcolț a transversat Marți seara stradele orașului între strigări de „Abszug Hentzi!“ Poliția însă a suprimat în curînd tumultul.

Încă un lucru urît din capitala Ungariei. Cetim în „Budapester Tagblatt“: „Un incident scandalos s'a petrecut ieri în sala de pertractări a edificiului *Fortuna*. O femeie inculpată de furt și aflătoare în arest preventiv dădu judelei instructor Kossuthányi mereu răspunsuri dure; atunci păzitorul de temniță, care sta în dosul femeii, o palmă pe aceasta înaintea judelei. Femeia se repezi înjurînd pe păzitor și îi dădu și lui o palmă cu resonanță. Acusata a fost numai decât exortată în celulă; în contra păzitorului s'a introdus cercetare disciplinară. Veselă închisoare.“

Boală între rimători în Timișoara. Din Timișoara se raportează, că în „Maier“ au crepat de ce porci în urma boalei *antrax*.

Incendiu mare. Comuna Bata din Bănat e prefăcută în cenușă. Acest sat mare era locuit aproape numai de Români. Incendiu a nimicit tot în câteva ciasuri. Mai multe persoane au perit în flăcări. O femeie voind să mai scoată ceva din casă, a fost ucisă de bărnele cădute pe dînsa. O fată de opt ani și un copil de patru luni au ars. O femeie și-a perdit mințile de spaimă. Preste trei sute familii au rămnus pe drumuri. S'au început a se aduna ajutoare.

Rosa de aur, pe care Papa după o tradiție veche în tot anul o conferesce unei suverane, care mai mult a binemeritat dela biserica catolică, în anul acesta se va dăruî reginei din Spania.

Cholera în Italia progresa mereu. În săptămîna trecută au fost în Rossano 48 casuri de îmbolnăviri și 32 casuri de moarte de cholera.

Din public.*)

Cohalm, 9 Iunie 1886.

Este greu a-și manifesta ađi Românul simțământul seu înăscut și imprimat dela peptul mamei sale. Am luptat în decurs de aproape trei ani contra asupririlor sășeci, apoi am luptat cu aceeași vervă contra apăsăturilor sășeci-unguresci, ear' în urma urmelor drept răsplătă am seșut în arest preventiv, de pofta celor puternici, vre-o câteva săptămîni.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu ia răspunderea.

În 1883 am fost acusat pentru-că aș fi ținut adunări publice cu caracter politic, fără concesiune; am fost ținut dela o autoritate la alta de renumitul solgăbirău Jozsef Csiky, cel care tăia pîrlul primarilor în entuziasmul seu silviorimoric. Am fost condamnat și achitat.

Am ferit apoi ca de foc, căci vedeam că la toată mișcarea aveam câte un „Spitzel“ la spate și unii chiar dintre *preoții și inteligența noastră*.

În 6/18 August 1885 atîrnînd prin fe-reasta caselor mele stindardul roșu-galbin-albastru am fost tras la judecătoria criminală de conșiențiosul pretor actual Friederich Balthes, care făcu arătarea în urma presiunilor din partea con-naționalilor sei de aci. Judecătoria dictează o amendă pecuniară de 60 fl., ceea-ce însă atrase asupra judelei o nemulțumire din partea conlocuitorilor sași, deoarece ei *doriu pedeapsă prin arest*. Tribunalul competent scade pedeapsa la 20 fl., contra cărei hotărîri am adresat un recurs extraordinar la instanța a III-a.

Vedînd dușmanii, că nici cu această manoperă nu-și pot ajunge ținta, purred pe căi ascunse contra mea, și precînd eu mă aflam în primele zile ale lui Ianuarie anul curent în Sibiu în afacerea scoalei noastre, reușese a căștiga în ajutorul lor pe un tiner sub-jude, venit în Cohalm numai în Noemvrie a. trecut și-l pun pe cale, ca îndată-ce voiu veni, să mă aresteze.

Fără nici un motiv nici în formă nici în meritul faptului luat de pretext, mă și arestă în ziua sosirii în Cohalm. Precînd eram însă în arest afară se lucra contra mea din toate puterile. Scoala a stat închisă câteva zile; învățătorul a alergat pe la Sibiu, preoții de ai noștri umblau prin cere, ca să caute partide, căroră le-am dat vre-un sfat vre-odată, ca să mă declare și pedepsească, ca „Winkelschreiber“.

Sîrșitul însă a fost, că tribunalul primind actele dela judele instructor în unire cu procurorul, sistează cercetarea!

Ce epitet merită însă acum corespondentul diarului sășesc de acolo, ce epitet merită chiar diarul, al cărui conducător trebuie să scie, că un acusat numai după-ce s'a dat o sentință, e dovedit de șarlatan, și ce distincțiune merită „bêtrăna Gazetă“, care s'a grăbit a reproduce cele spuse de „Tageblatt“, fără nici un scrupul, dar' ce să faci, bêtrăniî ajung în mintea copiilor.

Fiind în anul acesta reconstituirea reprezentațiunii comunale făcîndu-se listele alegătorilor sub pretext că am fost arestat, mă scoaseră din liste, mai cu seamă că chiar unul dintre ai noștri se află în comuniune. Auînd de sistare, întoarseră foaia dîcînd că pentru-că am fost cendannat pentru stindard, nu mă pot primi în liste.

Am reclamat și comisia verificătoare pe același motiv, respinge recursul, cu toate că nu este acel fapt calificat de crimă, ci numai de *transgresiune* (kijágás). Luînd de seurt pe pretor, care, sînt 15 zile, și încă nu 'mi-a predat decisiul comisunii, îmi spune că la municipiu se va nimici decisiul dl-ur, căci nu e fundat, dar' n'a putut face altfel d-sa ca președintele comisunii.

Apoi aceasta este legalitate și dreptate?! Scie că este ilegal și tot o face! O tempora!

Scopul lor însă a fost, ca să mă mine dela Pontiu la Pilat, până se vor face alegerile și apoi pot fi primit în liste.

Astorfel de persecuțiuni sînt expus aci și numai pentru-că vreu să fiu Român și apăr drepturile conlocuitorilor români și ale instituțiilor românesce.

Atât Sașii cât și Ungurii ba chiar și unii din inteligența română ca Ioan Buzea, fost învățător, acum comisar de poliție și membru în scaunul scoalei de stat, cât și Ioan Bercan, capelan protop. nașul celui dintăiu etc., deteră mîna cu dușmanii Românilor contra mea, nu pentru-că aș face rău, ci numai pentru a mă sili să repășesc, ca să-și poată ei face trebșoarele.

Aceștea am creșut de lipsă pentru lămurirea acelei sciri, ear' într'o corespondență viitoare vă voiu da câteva caractere din Cohalm, ca să puteți apricepa fatala stare, în care suferim noi aci.

George Lungu.

Contribuiri pentru scoala superioară de fetețe din Sibiu.

(Urmare.)

La apelul comitetului „Asociațiunii transilvanice pentru literatura română și cultura poporului român“ de a contribui cu mijloace băneșce la înființarea și susținerea scoalei superioare de fetețe cu internat, au mai răspuns:

Prin lista nr. 142 (colectant dl Partenie Cosma, avocat în Sibiu): Ioan Popa, avocat 10 fl.; Ioan Crețu, notar comitatens 1 fl.; Iosif Lisai, comptabil la Albina 1 fl.; Romul Petric, cassar la Albina 2 fl.; Radu Balas, oficial la Albina 1 fl.; Cornel G. Aiser, oficial la Albina 2 fl.; Gămulea, oficial la Albina 1 fl.; Dr. Octavian Russu, avocat 5 fl.; Ieronim G. Barițiu, oficial la Albina 3 fl.; „Petr“ 10 fl.; Iulian Popescu, oficial la Albina 2 fl.; George Foica, candidat de avocat 2 fl.; Ioan Danilă, canc. jur. 1 fl.; Lazar Prasca, cancelist advocațial 1 fl.; Traian Florianu, cancelist de avocat 1 fl.; toți din Sibiu; I. George Ioan, director la filiala Albina în Braşov 10 fl.; Grigore Porescu, oficial la Albina în Braşov 1 fl.; Dr. Aurel Maniu, membru de direcțiune la Albina din Oravița 50 fl. Suma listei 105 fl.

Prin lista nr. 90 (colectant Ioan Mețianu, episcop în Arad) Preasfinția Sa Ioan Mețianu, episcop în Arad 25 fl.; Dr. Atanasie Șandor 4 fl.; George Dogariu 4 fl.; Sz. (necetibil)

János 2 fl.; Iosif Gall, jude reg. 1 fl.; Iuliu Suciu 2 fl.; I. Rusu 2 fl.; toți din Arad. Suma listei 40 fl.

Dela institutul „Albina“ s'a dăruit din venitul curat al anului 1885: 500 fl.

Prin lista nr. 85 (colectant dl Petru Opriș, secretar al direcțiunii telegrafice în Timișoara): Petru Opriș, secretar 2 fl.; Pascu Milu, telegrafist 1 fl.; Benția Nicolae, telegrafist 1 fl.; toți din Timișoara; Lazar Constantin, pretor în Receaș 2 fl.; Stefan Adam, avocat în Timișoara 2 fl.; Vincenție Șerban, protopop în Folia 3 fl.; Ioan Suciu, notar în B.-Comloș 1 fl.; Elena Cioban din Timișoara 1 fl.; Demetriu Bozgan, paroch militar în Timișoara 1 fl.; Mantia Vasiliu, telegrafist 1 fl.; Pavel Miulescu, protopop în Ciăcova 1 fl.; Svetozar Șerb, notar în Folia 1 fl.; N. Coșar, asesor în Timișoara 1 fl.; G. Gataienț în Timișoara 1 fl.; D. Dabiaia, notar în Chesinț 1 fl. Suma listei 20 fl.

Institutul „Albina“ mai dăruî încă 912 fl. 43 cr., depuși în libel nr. 5702.

Suma totală 6073 fl. 93 cr., 200 fl. obligațiuni, 932 fl. 43 cr. libel de depuneri.

(Va urma.)

Varietăți.

(Maimuțe ca pianiste). O îngrozitoare veste ni-a venit de preste Ocean. Un cunoscut învățat american a descoperit într'o maimuță talent musical și a făcut din pretinsul străbun al omenirii un pianist perfect. Mititelul dibotic a învățat în douăzeci de lecțiuni șcala și astăzi Tabitha — ăsta e numele artistului din pădurea americană — cântă piesele cele mai grele cu o precisiune admirabilă. Ceea-ce e însă mai mult, și la ce încă o m pe lumea asta n'a putut ajunge, e împrăgiurarea, că acest pianist cîntă toate cele cu patru mîni, — mijloacele îi conced această. Dacă orangutangii și cimpanzii fac astfel de progrese, apoi întru adevăr avem frumoase prospecte pentru viitor, deoarece se scie, că maimuțele au o viață mai tenace decât oamenii, și astfel pot să cînte mai mult pe pian, decât ar pute oamenii să le asculte.

(Aforisme.) A nu fi nefericit încă nu înseamnă a fi fericit. Omul poate se fi renunțat la fericire pentru totdeauna. — Nu mai există în inimă nici un loc gol sau negru, dacă iubim sau ne aducem aminte de o nobilă iubire. — De obicei dela cei mai puțin oameni aflăm, ce țin despre noi. Trebuie mai întâiu să-i supărăm, pentru-că se putem scoate adevărul din ei. — Arta și poesia ne duc până la porțile fericirii; amorul însuși le închide pe acele dinaintea noastră. — Un lingșitor e un cerșitor, care nu-ți cere deadreptul mila. —

Posta ultimă.

München, 10 Iunie n. „Monitorul oficial“, ce a apărut ađi înainte de ameađi conține o proclamațiune subscrisă de prințul Luitpold și de întreg ministerul, prin care se publică primirea regenței din Bavaria și convocarea dietei pe 15 Iunie n. Primirea regenței se motivează prin greul morb al regelui Ludovic al II.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 11 Iunie n. Casa deputaților a hotărît a amâna după săvîrșirea desbaterii speciale asupra tarifului vamal, discuțiunile meritorii până la 21 l. c. n. După resolvarea de trei proiecte mai mici de lege și după primirea nunțiuului casei magnaților despre tariful vamal urmează încheierea sesiunii.

Ieri seara s'au repetat cravalele. Miliția și poliția a isbutit să încungîture plebea. S'au făcut șapte sute de arestări și trei răniri.

München, 11 Iunie n. Prelîngă proclamație anunță și un ordin de armată primirea regenței prin prințul Luitpold. După telegrame ale diarului „Neueste Nachrichten“ regele Ludovic, care de present residează în Hohenschwangau și a avut cunosință despre sosirea deputațiunii și a medicilor a dispus arestarea contelui Holnstein și a ordonat totodată păzirea castelului. Se așteaptă în fiecare oară eliberarea contelui Holnstein și predarea castelului la comitetul statului.

Londra, 11 Iunie n. În casa de jos a comunicat Gladstone disolvarea iminentă a parlamentului, cere resolvarea grabnică a proiectelor financiare, și pretinde indemnity până în Octomvrie a. c. n. Privitor la reîntrunirea parlamentului Gladstone se va exprima mîne.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Extrase din foaia oficială.

Concursuri:

— Un post de subjude reg. la jud. cerc. din Mediaș. Concursurile sînt a se trimite în 3 săptămîni la presid. trib. reg. din Elisabetopol.

— Un post de subjude reg. la jud. cerc. din Boroș-Ineu. Concursurile sînt a se trimite în 3 săptămîni la presid. trib. reg. din Arad.

— Un post de subjude reg. la jud. cerc. din Ilia-murășană. Concursurile sînt a se trimite în 3 săptămîni la presid. trib. reg. din Deva.

— Un post de vice-notar la jud. cerc. din „Berettyó-Ujfalú” și altul la jud. cerc. din „Magyar-Cséke.” Concursurile sînt a se trimite în 3 săptămîni la presid. trib. reg. din Oradea-mare.

— Un post de magistru postal în comuna „Kanak” și altul în comuna „Bánlak” (com. Torontal). Concursurile sînt a se trimite în 3 săptămîni la direcțiunea postală din Timișoara.

— Un post de magistru postal în comuna „Alsó-Ilosva” (com. Solnoc-Dobâca). Concursurile sînt a se trimite în 3 săptămîni la direcțiunea postală din Sibiu.

Economie.

Timpul. Încă înainte cu două, trei zile, după rapoartele ce sosiseră din diferite părți ale țerii, plîngerile despre secetă erau foarte îngrijitoare. Pămîntul se uscasc, încât sîmînturile lipsite fiind cu desevîrșire de umezeală, aproape pretutindenea începuseră a îngălbeni, și economul le privia cu o față pasomorită și îngrijitoare. — Acum însă de vre-o câteva zile încoace seceta a încetat și se raportează, că mai în toate părțile țerii a ploat bine; au fost, ce-i drept, în unele părți și furtuni, a cădut și grindină, dar' prelîngă toate, că aceste au causat și unele pagube, totuși sîmînturile în urma ploii sînt astăzi reînviaste, și dacă ploaia, ce durează încă, va urma mai departe în condițiuni favorabile, atunci putem spera, că ostenelele economului vor fi totuși respătite.

Sciri economice din România. Diarele din Râmnicul-Sărat, Buzău, Iași, Prahova aduc îmbucurătoarea veste, că a ploat pe acolo în diferite rînduri de trei zile încoace.

În București a plouat Sîmbătă foarte puțin și Duminecă destul.

Între stațiile Monteoru și Ulmeni a bătut peatra.

Buletinul meteorologic publicat de „Monitorul oficial” de Duminecă spune, că în 24 Maiu a plouat în treizeci de localități din România.

Buletinul agricol al ministerului agriculturii, publicat în „Monitorul oficial” conține starea sîmînturilor din județe, dela 12 până la 19 Maiu. Pretutindeni trebuința de ploaie se simția foarte; că pe alocurea, la acea epocă, porumbul nu răsări-se încă; că orțul era amenințat din cauza secetei; că arăturile se întrupseseră din cauza întăririi pămîntului, că peatra n'a bătut decât foarte rar; că în fine speranțele agricultorilor atât de bogate la început se micșoraseră în mod simțitor.

E de creșut, că ploile de acum au înveselit câmpurile și pe agricultori.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 9 Iunie n. s'a notat: unguresci bătrîni grei 39.— cr. până 40.— cr. unguresci grei, tineri 42.½ cr. până 43.— cr., de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., ușori 44.— cr. până 45.— cr., marfă țerănească, grea 40.— cr. până 41.— cr., de mijloc 42.½ cr. până 43.½ cr., ușoară 43.— cr. până 44.— cr., romînesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la gară.

Cursul pieței din Sibiu.

din 11 Iunie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.55	vînd.	8.65
Lire turcesci	„	11.20	„	11.28
Imperiali	„	10.20	„	10.28
Ruble rusesci	„	1.21½	„	1.23

Bursa de București.

Cota oficială dela 9 Iunie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	—	vînd.	—
„ Rur. conv. (6%)	„	—	„	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	„	266.—	„	267.½
Banca națională a României	„	—	„	—
Impr. oraș. București	„	31.—	„	35.—
Act. de asig. Naționala	„	—	„	—
Credit mob. rom.	„	—	„	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	„	82.¼	„	84.¼
Schimb 4 luni	„	—	„	34.—
Societ. const.	„	187.½	„	230.½
Aur	„	14.½	„	14.¾

Bursa de Budapesta

din 10 Iunie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ „ 4%	106.25
„ „ hârtie „ 5%	94.80
Imprumutul căilor ferate ung.	154.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	119.50
Bonuri rurale ung.	105.—
„ „ „ cu cl. de sortare	105.—
„ „ „ bănățene-timișene	105.—
„ „ „ cu cl. de sortare	105.—
„ „ „ transilvane	105.—
„ „ „ croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75
Imprumut cu premiu ung.	119.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.75
Renta de hârtie austriacă	85.20
„ „ argint austriacă	85.60
„ „ aur austriacă	116.50
Losurile austr. din 1860	139.—
Acțiunile băncii austro-ungare	880.—
„ „ de credit ung.	289.—
„ „ „ austr.	282.30
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	101.—
Galbeni împărătesci	5.93
Napoleon-d'ori	10.—
Mărci 100 imp. germane	61.95
Londra 10 Livres sterlingi	126.35

Bursa de Viena

din 10 Iunie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	—
„ „ „ 4%	106.15
„ „ hârtie „ 5%	94.75
Imprumutul căilor ferate ung.	154.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	120.25
Bonuri rurale ung.	105.20
„ „ „ cu cl. de sortare	105.20
„ „ „ bănățene-timișene	105.20
„ „ „ cu cl. de sortare	105.20
„ „ „ transilvane	105.20
„ „ „ croato-slavone	105.20
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.50
Imprumut cu premiu ung.	120.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.70
Rentă de hârtie austriacă	85.20
„ „ argint austriacă	85.60
„ „ aur austriacă	116.80
Losuri austr. din 1860	139.20
Acțiunile băncii austro-ungare	876.—
„ „ de credit ung.	289.50
„ „ „ austr.	282.60
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.94
Napoleon-d'ori	10.—½
Mărci 100 imp. germane	61.92½
Londra 10 Livres sterlingi	126.35

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiunile efectuate în 28 Maiu 1886.

Vîndătorii	Cumpărătorii		Hectol.	Greut. libre	Prețul lei în aur	Observații
Cușof	Carnevali	Grâu	1000	58¼	11.25	Caie
Grossovici	L. Mendl	Porumb	3450	59	7.05	„
„	„	„	7600	58½	6.90	Șlep
„	„	„	3550	59	7.—	„
Panaitescu	„	„	4500	58½	7.—	Caie
Politis	Feitler	„	3800	61	7.40	„
Lombardo	„	„	3800	60½	7.35	„
Sarlo	„	„	1600	61	7.40	„
Vamvuri	„	„	2650	59½	7.10	„
„	„	„	3600	61	7.42½	„
Lombardo	Peirano	„	1000	61	7.45	„
Marghiloman	G. Mendl	„	3000	59	7.—	Magazie
Haracopolo	Peirano	„	1600	62	7.60	Caie
Dimitriad	Dreifus	Orș	2600	42	5.—	Magazie
Sassu	Schmierer	„	700	42½	5.10	„
Mari	„	„	1500	42½	5.05	„
Gheorghidi	„	„	800	43	5.15	„
Thetene	„	„	900	42	5.10	Caie

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Szamosujvár

[234] 20—20

deschide abonamente pe anul 1886 la:

„Amiculu Familiei”. Revistă beietristică și enciclopedică-literară — cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 16-a și a luni în numeri câte de 2—3 coale, și va publica poesii, romanuri, romane, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli științifici, amănunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pre anul întreg 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotulu Romanu”. Revistă bisericească, scolastică și literară. Va eși în broșuri lunare câte de 2¼—3¼ coale; și va publica articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestea mulțime de predice pre Domineci, sîrbători și diverse ocațiuni — mai departe studii pedagogice, didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pre anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații vor primi unele premii de valoare și-și vor pute procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Collectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vîndare:

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiunii din Fiume în 8/XII. 1884. în limba maghiară și în 25/II. 1885 în l. italiană prin Vincențiu Nicoră prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Collectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românesce în vorbire și scriere, invederită și apretiată de Gregoriu Silași. — Broșura I. II. III. Prețul opului întreg e 1 fl. v. a.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoșiu. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morar. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șilulțiu. Prețul 30 cr.

Nu mē uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic, de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățămîntul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de scoală, de V. Gr. Borgovan, prof. preparandial. Prețul 1 fl. 70 cr.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru prunci scolari de ambe sexe. Cu aprobarea Iurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pînză 26 cr. — 50 de exemplare broșurate costă 6 fl., — legate 9 fl., legate în pînză 12 fl. — 100 exemplare broșurate 10 fl., — legate 17 fl., legate în pînză 22 fl.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru prunci scolari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exempl. costă 3 fl. 100 exempl. 5 fl. v. a.

Visul prea santei vergure Maria a Născătoarei de Dumneșu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare costă 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Manual de Gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. Prețul 30 cr.